

HİDAYET KARAKUŞ

KIŞ ŞİİRLERİ

şir

BİLGİ YAYINEVİ

İçindekiler

Kış Şiirleri-1	9
Kar Yolları Kapadı	10
Tipi	12
Dört İşlem/Çarpım Çiçeği	15
çarpma	16
bölme	17
çıkarma	18
toplama	19
çarpım çiçeği	20
en tatlı kesir	21
Noktalama İmleri	23
.	24
,	26
;	27
!	28
?	29
(...)	30
-	31
“ ”	33
Kılavuz	34
Doğada.....	35
Atatürk Çiçeği	36
Karanfil	37
Sardunya.....	38

Boru Çiçeği	39
Küpe Çiçeği	40
Gül	41
Yaban Gülleri	42
Papatya	43
Aslanagzı	44
Menekşe	45
Yađmur	46
Şimşek	47
Bahar	48
Kuşlar	51
Kuşların Adresi	52
Pelikanın Yazdığı Şiir	53
Karabatak	54
Kuş Kaygısı	55
Karganın Suyu	57
Flamingo	58
Leyleklerin Geliş i	59
Baykuş	60
Saksađan	61
Sığırcık	63
Serçe	64
Kırlangıç	65
Şaşkın Martı	67
Yelkovan Kuşu	68
Guguk Kuşu	69
Leyleđin Acısı	71
Kalemler Defterler Kitaplar	73
Tükenmez Kalem	74
Kurşun Kalem	75

Dolma Kalem	76
Pilot Kalem	77
Tükenir Kalem	78
Renkli Kalemler	79
Kuştüyü Kalem	81
Divit	83
Defter	84
Bez Kitap	86
Kış Şiirleri-2	89
Çuvallama Yarışı	90
Uygarlık	91
İnsan hakları Denklemi	92
Ton	93
Metre	94
Kutup Yıldızı	95
Kök	96
Ek	97
Dirhem	98
Dedem Korkut	99
Yıl Sonu Sınavı	100
Dersler	101
Tatil	103
Takvim	104
Eski Yıl	106
Yeni Yıl Düşünceleri	108
Artık Yıl Şiiri	110
Roman	112
Öykü	113
Şiir Nerede Yaşar	114

Kahvaltı	115
Öykülü Gün	116
Uzaklık	117
Ben Kimim	118
Sinema	120
Sulu Boya	121
Sahne	123
Dedemin Dili	124
Uyku	125
Rüya Bankası	127
Gevrek Patates	128
Yılıkı	130
Robotlar	132
Kurbağa	134
Suçlu	136
Harita	137
Haftanın Ortası	138
Tazıyla Tavşanlar	140

KIŞ ŞİİRLERİ

1

kar yolları kapadı

Haberlerde izledim,
kardan kapanmış
köy yolları.

Makineler çalışıyormuş
durmadan açmak için.

Köy evlerinde çocuklar
şimdi ne yapar?

Nineler anlatırsa masal
büyükler damlardan
kar atar.

Kediler, köpekler
evlerde keyif çatar.

Beyaz bir dünya doğar,
ayaz elleri keser.

Anneler, babalar
umarsız yazı bekler.

Okullar açılmaz,
defterler kitaplar susar.

Haberlerde izledim
kar kapamış yolları.

Üşümez mi o makineleri
kullanan makinistler.

tipi

Biz, “Tipi tipi,
Karemela sepeti” diye
oynayaduralım
Anadolu’da gözü göze
göstermez tipi.

Ne telgraf direkleri
varmış ortada,
ne uydular
haber vermiş durumu.

Güneş, karla rüzgârı
çağırmiş toplantıya.
“Kavgaya gerek yok
insanla” demiş
açmış oturumu.

Onlar çekilince ortalıktan
güneş göz kırpmış
ufuktan.

O deli bozuk rüzgâr,
anında nereye gitmiş?
O beyaz döküntünün
göklerden akını bitmiş.

İnsancık,
anlamış yaşamanın
bir mucize olduğunu.
Sevinerek açmış
evinin yolunu.